

Dosarul nr. 2ra-1475/19

Prima instanță - (Judecătoria Soroca, sediul central) P. Cocitov

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

4 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Furdui,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail
Furdui împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Prietenia-Agro” cu privire la
încasarea plăților salariale,
împotriva deciziei din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2018, Mihail Furdui a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Prietenia-Agro”, prin care a solicitat încasarea de la pârât a plății
suplimentare a muncii la răsărită - 50 kg și 1 254 kg, conform Borderoului de
plată, plata muncii la grâu, conform Borderoului de plată, emis (întocmit) de SRL
„Prietenia-Agro” și compensarea cheltuielilor de judecată (consumabile) în sumă
de 120 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a activat din primăvara anului
2017 în cadrul SRL „Prietenia-Agro”, ca paznic, iar odată cu începerea sezonului
de recoltare 2017 a activat în funcția de ajutor de combainer (în sezonul de
recoltare - vara anului 2017).

A menționat că la 28 septembrie 2017 nu s-a prezentat la lucru, sezonul de
recoltare a grâului și florii-soarelui fiind deja încheiat, din motivul că a plecat la un
control medical în or. Chișinău, în baza biletului de îndreptare pentru examinare
medicală din 25 septembrie 2017, precum și în baza Extrasului medical de la
domiciliu.

Despre faptul dat a anunțat brigadierul de la brigada de tractoare din
Vărăncău, însă a fost atenționat că va avea probleme la semnarea Borderoului de
plată la recoltarea la răsărită și grâu, din cauza neprezentării la lucru, în altă funcție
- cea de tractorist, or, el a fost angajat ca ajutor de combainer, dar nu de tractorist,
iar un ordin despre transfer în calitate de tractorist nu i-a fost adus la cunoștință
conform prevederilor art. 74 din Codul muncii, ba dimpotrivă când se prezenta la
brigada de tractoare i se indica să facă curățenie pe teritoriul brigăzii, iar, din cauza

divergenților apărute între el și brigadier, în luna octombrie 2017 a depus cerere de eliberare din funcție, din propria inițiativă.

A menționat că pe parcursul activității sale la SRL „Prietenia-Agro”, nu a avut sancțiuni disciplinare, dimpotrivă a dat dovadă de devotament și a respectat cu strictețe disciplina muncii, a fost menționat și în ziarul „Observatorul de Nord”, fapt pentru care înafara salariului lunar, i s-a calculat și stimulare pentru munca prestată la recolta de grâu și floarea soarelui, fapt confirmat prin Borderourile de calcul pe luna octombrie 2017, Brigada nr. 3, în cantitate de 1 254 kg. + 50 kg de floarea soarelui și circa 6 000 kg de grâu.

A relatat că s-a adresat conducătorului SRL „Prietenia-Agro” cu cerere de a i se transmite grâul și floarea soarelui, însă i s-a refuzat categoric din motivul că nu a respectat disciplina muncii și regulamentul intern al unității. Totodată, Regulament intern al unității niciodată nu i-a fost adus la cunoștință.

A indicat că ulterior, la 11 ianuarie 2018 s-a adresat cu un demers către conducerea SRL „Prietenia-Agro”, în scopul de a primi remunerarea însă a primit un răspuns formal și nefundamentat legal.

Iar, la 5 februarie 2018 s-a adresat la Inspectoratul de Stat al Muncii, Inspekția teritorială de muncă Drochia, cu o sesizare și prin răspunsul nr. 30 din 28 februarie 2018, i s-a comunicat că faptul neachitării plății în natură urmează să-1 conteste în instanța de judecată.

În scopul adresării în instanța de judecată, la 16 martie 2018, s-a adresat pârâtului pentru a-i transmite actele necesare, însă i-a fost transmis doar certificatul de salariu nr. 19 din 26 martie 2018.

Prin urmare, a invocat că, fără nici un temei legal, pârâtul a considerat că a încălcat disciplina muncii, fiind sancționat pecuniar, cu încălcarea prevederilor art. 206 alin. (3) din Codul muncii.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central, s-a admis parțial acțiunea depusă de Mihail Furdui împotriva SRL „Prietenia-Agro”.

S-a încasat de la SRL „Prietenia-Agro” în beneficiul lui Mihail Furdui, plata suplimentară a muncii pentru perioada anului 2017, conform borderoului: răsărită în cantitate totală de 1 304 kg.

S-a obligat să calculeze și să se încaseze de la SRL „Prietenia-Agro” în beneficiul lui Mihail Furdui plata suplimentară a muncii pentru perioada anului 2017, conform borderoului: grâu.

În rest cerințele s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat de la SRL „Prietenia-Agro” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 de lei.

La 21 decembrie 2018, SRL „Prietenia-Agro” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de SRL „Prietenia-Agro”.

S-a casat parțial hotărârea hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central, în latura stabilirii plății de stimulare sub formă de grâu, cu respingerea acțiunii în latura dată.

În rest hotărârea instanței de fond s-a menținut.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că la materialele cauzei nu se regăsesc probe privind calcularea stimulării muncii sub formă de plată în natură - grâu, cu atât mai mult că nici reclamantul în acțiunea înaintată nu a determinat cuantumul la care pretinde.

Astfel, reclamantul nu a probat care anume cantitate de grâu urmează să-i fie atribuită, instanța de judecată fiind în imposibilitate să efectueze calculele din oficiu în situația în care, conform Contractului de plată a muncii cu mecanizatorii din 1 ianuarie 2017 plată adăugătoare în natură se face în mărime de 5% din producția obținută după GOST - informație de referință care lipsește la materialele cauzei.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind neprobată și neargumentată soluția instanței de fond referitor la acest aspect. Hotărîrea pronunțată purtând un caracter incert în această latură, ce duce la imposibilitatea executării ei. Or, pe lângă faptul că, nu este clar din ce considerente instanța a ajuns la o asemenea soluție (reieșind din baza probantă a dosarului), din partea dispozitivă a acesteia, nu este clar, care este cantitatea de grâu ce urmează să-i fie atribuită reclamantului.

La 24 mai 2019, Mihail Furdui a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că este neîntemeiată și emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind interpretată eronat legea.

În esență, recurentul a menționat că instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul lipsei de probe la materialele dosarului, deși borderoul în baza căruia i sa calculat plata muncii la recolta de grâu de fapt există.

Astfel, a remarcat că prezentarea borderoului a fost solicitată în instanța de judecata de la pârât, însă cererea a fost refuzată.

Totodată a solicitat și instanței de apel să oblige SRL „Prietenia-Agro” de a prezenta în instanță borderoul de calcul, în care i-a fost calculat 50 kg + 1254 kg răsărită și aproximativ 6000 kg grâu - drept plată legală a muncii prestate, însă cererea nu a fost satisfăcută.

la fel a menționat că pârâtul nu neaga faptul ca i-a fost calculat grâu ca plată în natură pentru munca prestată, în cantitate de 6 000 kg, dar a menționat ca refuză intenționat să-i dea aceste plăți deoarece nu sa prezentat la lucru, motiv nedovedit în cadrul ședințelor de judecata.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că recursul împotriva deciziei din 16 aprilie 2019 a este declarat la 24 mai 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea

Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Mihail Furdui, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mihail Furdui.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari